

Ateljén har Peter Arnesson själv inrett i ett gammalt snickeri i ett gårdshus på Tågaborg.

Här får konsten svängrum

Bob Dylan, stenarbetare från Lönsboda och gudarna Freja och Balder. Alla kommer de på besök till kungens gamla svinstia på Sofiero gård.

I helsingborgaren Peter Arnessons värld samsas inspiration från många håll.

– Jag växte upp i Lönsboda och det har präglat mig mycket. I gamla folkliga bonader hittade jag ett bildberättande som jag gillar.

Här fanns också hemmansägare och stenarbetarna i det berömda diabasbrottet i närheten. De har blivit figurer i det som Peter Arnesson kallar sina ”provinsiella” bilder.

– Ordet provinsial är inget negativt för mig. Jag gick en gång i samma byskola som Harry Martinson. Så det handlar om människorna på landsbygden men också om tjärnar, sjöar, traditioner och myter. Vart femte år läser jag ”Utsikt från en grästuva” av Martinson för att veta vem jag är.

Först hade Peter Arnesson tänkt använda sina skriv- och gitarristatanger för att bli musiker. Bob Dylan, Beatles och Neil Young var husgudar. Men som 16-åring mötte han Jörgen Nash, Yoshio Nakajima och de andra lekfulla konstnärerna från Ubbeboda center. Dessa var på ett bildhuggarsymposium i stenbrottet och allt förändrades.

– Jag fick göra performance med Yoshio Nakajima. Vi har hållit kon-

Den antika harmonikan har Peter Arnesson reparerat själv och lärt sig spela på.

”Det är första gången mina konstarter blandas.”

takten och gjorde en performance så sent som i somras i Lidköping. Då målade han mig helt svart när jag spelade bas!

Livet som konstnär inleddes på Grafikskolan Forum i Malmö 1977–82. De första åren därefter tillkom Peter Arnessons ”drömska” tema med bland annat romantiska bilder av instrument och musiker.

– Musiken ger fortfarande en skjuts i konsten. Jag har alltid på musik, egen och andras, i ateljén när jag jobbar.

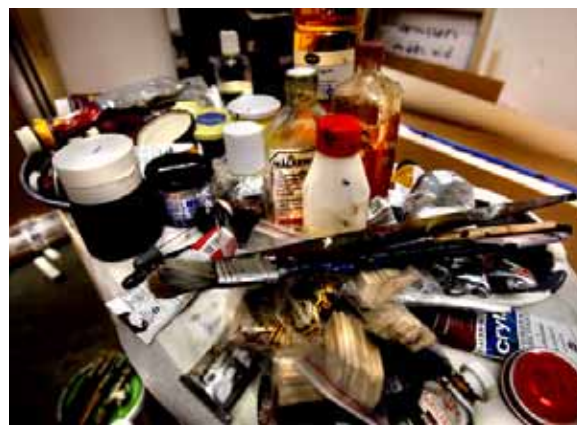
Fast att skriva, spela och sjunga egna låtar har han tagit upp igen. På Myspace la han i somras ut en handfull. Och det kommer fler,

kanske med något spår med den gamla harmonikan, som han fått av kollegan Carlos Capelán, vän sedan Forumtiden.

Historia har alltid fascinerat Peter Arnesson. Sedan millennieskiftet har han lagt ett nytt tema till sitt skapande, den nordiska mytologin. Det var en sådan bild, som 2005 blev till en matta på berömda Märta Måås-Fjetterström i Båstad.

– Men det är en farlig balansgång, för högerkrafter och New Age har försökt lägga beslag på de nordiska gudasagorna.

Sedan ett par år experimenterar han med en gammal tysk teknik, hinterglasmåleri.

Stilleben från Peter Arnessons ateljé.

”Freja, din eld”, hinterglasmålning med gudamotiv.

– Jag tycker om den ljusbrytning som blir när man målar på baksidan av glas. Det ger en speciell lyster. Samtidigt är det en väldigt grafisk teknik, som passar mig. Man lägger på färgen i lager. Det gäller att få den att fästa och att inte de olika lagren ska suddas ut varandra.

Han älskar färger och den nygamla tekniken gav honom ny målarglädje liksom en anledning att knyta ihop sina tre teman.

– På Sofiero gård kommer jag att hänga bilderna som en installation i tre öar med var sitt tema.

Den egna musiken får bidra till stämningen i den gamla svinstian.

– Utställningar kan lätt bli stela och tråkiga. Jag vill att det ska vara kul. Lite spännande är det, för det är första gången mina konstarter blandas.

Tjerstin Thorsén, text
tjerstin.thorsen@hd.se
042-489 90 21

Roland Stregfelt
roland.stregfelt@hd.se
042-489 94 67

Fotnot. Se och hör mer om Peter Arnesson på hans hemsidor: www.peterarnesson.se www.myspace.com/peterarnesson

VAD? ”Det drömska, Det provinsiella, Det gudomliga”, Peter Arnesson, hinterglasmåleri.

VAR? Sofiero gård, Helsingborg.

NÄR? Vernissage 1 november 14–18, lördag–söndag 11–16 t o m 22 december.